

Wniosek.

Z inicjatywy posła, obecnego Marszałka krajowego J. E. D-ra Stanisława Badeniego, przysła do skutku doniosła ustawa z 24. kwietnia 1894, Dz. u. kraj. Nr. 49 o kosztach zakładania i utrzymywania szkół ludowych i o funduszach szkolnych, która zrównała ciężary gmin i obszarów dworskich na szkolnictwo ludowe.

O ile jednak chodzi o dobrowolne zobowiązania gmin i obszarów dworskich do świadczeń na utrzymanie nauczycieli szkół ludowych, zobowiązania te niższe zostały tylko o 3% należności podatków bezpośrednich, tak iż zamiast 6% unormowanych ustawą liczne gminy opłacają na ten cel przeszło 20 i 30%. Ciężar ten dźwigać muszą właśnie gminy, które były dbałe o szkolnictwo ludowe i postarały się o założenie szkół przed wejściem w życie powołanej ustawy, — uważają jednak ten ciężar za krzywdę w porównaniu z innymi gminami, mniej dbałymi o szkolnictwo, które przystąpiły do założenia szkół po r. 1894 i opłacają tylko 6% dodatków do podatków na utrzymanie nauczycieli.

Aby usunąć tę nierówność w ponoszeniu ciężarów, którą gminy nadmiernie obciążone w licznych petycjach uważają za krzywdę, podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić

następującą nowelę do ustawy z 24. kwietnia 1894, Dz. u. kr. Nr. 49.

Ustawa

z dnia zmieniająca postanowienia art. 4. ustawy z dnia 24 kwietnia 1894, Dz. u. kraj. Nr. 49 o kosztach zakładania i utrzymywania szkół ludowych i o funduszach szkolnych

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Postanowienia Art. 4. ustawy z dnia 24. kwietnia 1894 Dz. u. kraj. Nr. 49 o kosztach zakładania i utrzymywania szkół ludowych zostają uchylone w dotychczasowem brzmieniu i mają opiewać, jak następuje:

Art. 4.

Zobowiązania korporacyj, instytucyj lub osób prywatnych do ofiar na rzecz szkoły miejscowej pozostają nadal w mocy.

Zobowiązania gmin i obszarów dworskich do składania pewnej kwoty na utrzymanie nauczycieli niższe będą na 6% całej należności podatków bezpośrednich opłacanych w gminie, a względnie na obszarze dworskim, z wyjątkiem w drugim i trzecim ustępie art. 16. postanowionym.

Ofiary w naturze, wyznaczone na utrzymanie nauczyciela, mają być zamienione na ofiary pieniężne i wliczone do powyższego 6% datku.

§. 2.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1. stycznia roku następującego po jej ogłoszeniu.

§. 3.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi wyznań i oświaty.

Lwów, dnia 15. września 1908.

Wnioskodawca:

Kędzior w. r.

Bernadzikowski, Stapiński, Długosz, Bojko, Stefczyk, Wasung, Jedynek, Jampolski, Lewakowski, Bis, Ptak, Styła, Witos, Cieluch, Skołyszewski, Krężel, Wincenty Krański, Myjak, Merunowicz, St. Henryk Badeni, Żardecki, Myroniuk-Zajaczuk, Hanczakowski, Sozański, Cipser, Tyszkiewicz, Skrzyński, St. Mycielski, Piniński, Skarbek, Krysonaty, Męciński, Oleśnicki, Lewicki, Kurowiec, Kiweluk, Sodomora, Skwarko, Głabiński, Makuch, Dumka, Korol, Dudykiewicz, Kołpaczkiewicz, Tracz, Krynicki, Senyk, A. Brunicki, Stojalowski, Weiser, Sapieha, Leo, Sare, Federowicz, Niementowski, Marszałkowicz, Kolischer, Szwed, Wrześniowski, Pastor, Rutowski, Czaykowski.